

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 247/2022
06.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Новица Јовановић, адвокат из ..., против тужене Машинско - електротехничке школе Параћин, коју заступа Општински правобранилац општине Параћин, ради накнаде трошкова за одлазак и долазак са рада, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3080/20 од 11.03.2021. године, у седници одржаној 06.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3080/20 од 11.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3080/20 од 11.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П1 54/20 од 07.08.2020. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужилци, на име накнаде трошкова за долазак и одлазак са посла, за период од октобра 2015. године закључно са септембром 2018. године, исплати појединачно одређене месечне новчане износе са затезном каматом од доспелости до исплате, све ближе одређено као у том ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка од 43.613,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3080/20 од 11.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер су нижестепене пресуде донете у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда са истим чињеничним и правним основом, о праву запослених на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада у висини цене превозне карте у јавном саобраћају, уколико послодавац није обезбедио сопствени превоз, а запослени је имао стварне трошкове за долазак и одлазак са рада.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 404 став 2. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 22.10.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 60.840,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, као и да вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то применом члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке овог решења.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић